Temes del Pou | | Actualitzat el 06/11/2021 a les 08:35

?Dignitat i respecte

Molt més enllà del discurs feminista i la introducció de noves masculinitats, tan necessaris per canviar la visió del món on vivim, hi ha, primer de tot, la màxima visibilització d'una alarma social de magnitud considerable a casa nostra: la violència de gènere.

Per fer-ho, necessitem furgar en les causes, subjacents a qualsevol classe social. Perquè el camí fins a la reformulació dels rols de gènere en les societats occidentals del segle XXI comença pel reconeixement del *problema,* sobretot per part dels homes. L'acceptació que algunes actituds i patrons tan *normals* en les relacions amb les dones no fa pas més de dues dècades ocultaven biaixos perniciosos i, massa sovint, degradants i vexatoris. Si mirem encara més enrere, tres o quatre decennis abans del tombant de segle, el paper de la dona, parapetat en els mateixos fonaments de l'estat i l'església, era indiscutiblement *accessori*, d'autonomia limitada, desigual, *de segona.* Tant com, llevat d'algunes honroses excepcions, per apartar-la dels centres de decisió i de poder, i silenciar-ne els criteris, les voluntats o, fins i tot, els mateixos sentiments. Ras i curt, terreny abonat en l'àmbit domèstic per, més o menys contundentment, considerar la parella una *possessió* i, per extensió portes enfora, la resta de dones com a éssers inferiors als quals es podia domesticar en connivència amb l'opinió pública.

Mirat ben fredament, el feminisme actual no pot ser una moda. Un corrent passatger destinat a maquillar o edulcorar realitats tan palpables com el sostre de vidre en els salaris de les dones, la discriminació tàcita per la tendència sexual o, cal insistir-hi, l'acceptació d'algunes actituds com a *normals,* pròpies de la convivència secular entre dones i homes. Ha de tenir fonaments ferris que esquivin superficialitats com la de voler retorçar l'estructura interna del llenguatge -buscant una inclusivitat que depèn més de l'actitud que no pas de la paraula- i defugint debats estèrils. Empoderar les dones no necessàriament ha de voler dir que els homes hagin de renunciar a res que no es puguin procurar ells mateixos. Allò idoni és equiparar, no imposar-se ni sotmetre. Amb fets, no pas amb paraules: *facta nom verba*. Acceptar les diferències entre gèneres, les diferents sensibilitats, les capacitacions i la llibertat de les dones per prendre bones -i males- decisions, exactament com els homes. La reacció de la ultradreta a la visió feminista representa una regressió funesta, anacrònica i fastigosa de negació del germen de l'assassinat de moltes dones. Una visió del món que posi la dona en el centre del debat públic és, senzillament, una qüestió de dignitat i respecte.

[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista El Pou de la gallina de novembre de 2021. En la mateixa revista, ja disponible als quioscos i llibreries de Manresa, s'hi pot llegir el reportatge "Queda molt per acabar amb la violència masclista" de Judit Montón.

EL POU DE LA GALLINA
Núm. 380
elpou.cat | 4€ | novembre 2021
REVISTA MANRESANA D'INFORMACIÓ I OPINIÓ
+
L'entrevista a Jaume Huch, editor i escriptor
QUEDA MOLT PER ACABAR AMB LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

[/despiece]